

f.

Vnd also der Verpflichtung täglicher Dienste / vber an-
 der Edle Dienstleut / etwas entlassen / vnd gefreyet waren.
 Edelknechte seind die andern / nidrigen vom Adel gewes-
 sen: Vnd haben daher diesen Namen bekommen / daß sie
 den Herren in Kriegen / vnd andern Händlen / mit Dienst
 verpflichtet gewesen. *Denominatio verò Junckherin; pri-*
mum Ducum, Principum, Comitumque filiis, natu minoribus
tribuebatur. Sicque ex Epitaphio quodam vetusto, Rein-
cus, dicti loco refert: Der Edle / Wolgeborne Junck-
herz / Junckherz Bernhard / Edler Herz zu der Lippe / etc.
Idque nomen (quemadmodum virtute degenerante, titulo-
rum plerunque arrogantia crescit) Nobiles demum sibi adtri-
buerunt: & tamen ab eodem, nonnullis jam in locis incipiunt
abhorre. Dicti autem fuere Frilingi, seu liberi; qui Nobi-
libus non fuere subjecti; sed jure suo, ut nunc Oppidani, vive-
bant. Ac constat, Vicos Germanis priscis, Burg fuisse dictos;
Mart. Lydius, in Gloss. verb. Burgus. add. Paul. Oro-
fium, lib. 7. cap. 32. unde & hodie adhuc, Franco-Gallice
Bourgades indigitantur: & ex eo eosdem Frilingos, Burga-
riorum (Burger) adpellationem accepisse, nemini dubium
esse potest. Et ita quod ex Cesare, supra num. 1. de Gallis re-
latum fuit; Plebem servorum haberi loco: id non omnino per-
tinet ad Germaniam nostram; inibi namque Frilingi, semper
honore longè meliori fuerunt adfecti. Quod vel unico Taciti
testimonio probari potest; qui in libell. d. Germ. Principi-
bus (Jura per pagos, vicosque reddentibus) non solum Comi-
tes ex plebe adjungit; sed & iisdem consilium simul tribuit &
auctoritatem: ac id etiam ratio Democratia, quam Germani
olim amabant, requirebat; & vicissim Oligarchia, cui tum
Gallierant addicti, respuebat.

“ Iohann.
 Stumpff/
 lib. 4. Hist.
 Helvet. c. 19.
 fol. 290. b.
 “

4. At verò quòd Heigius, libr. 1. quæst. 2. num. 61.
 & seq. tradit: Nobiles nunc adpellari, quorum majores in-
 genuam, illibatamque servarunt nativitatem, & servitu-
 tem.